

Kerst met Lefier

LEFIER KERSTBOEKJE 2024

Beste huurder,

Met veel plezier sturen wij jou dit kerstboekje. In dit boekje vind je een verzameling hartverwarmende thuisverhalen van medehuurders, creatieve knutselideeën, vrolijke kleurplaten voor de kinderen en ontdek hoe jij goedkoop een heerlijk 3-gangen kerstdiner kan maken! Daarnaast delen we tips en inspiratie om je eigen kerstversiering te maken en je huis in feestelijke sferen te brengen.

Wij wensen jou fijne feestdagen en een gelukkig en gezond 2025!

Inhoudsopgave

Thuisverhaal Bé Ruiter	3
DIY kerstdecoratie	5
Thuisverhaal de heer Bakker	7
Lefiers kerstplaylist	8
Thuisverhaal Landschaplaan	9
Winter kleurplaat	11
Thuisverhaal OBS De Ontdekking	12
Kinder kerstknutsels	14
Thuisverhaal Trijn en Erik	16
Kerst in het studentenhuis	18
Thuisverhaal 't Aailand	20
Budget 3-gangen kerstdiner	22
Thuisverhaal Mudaheerd	24
Kerst kleurplaat	26
Thuisverhaal Duindoorn	27
Thuisverhaal Andries	29

Bé Ruiter gaat weer lachend door het leven

Complete verduurzaming van 144 huurwoningen in de Groningse Sabastraat, Sint Eustatiusstraat en Arubastraat. Volgens de totaalaanpak, dus van onder tot boven, inclusief voor iedereen vier 'eigen' zonnepanelen op het dak. Geen kleinigheid, merkte ook Bé Ruiter, die er als bewoner van de Sabastraat (al 47 jaar!) een paar maanden met zijn neus bovenop zat. Het huis van Bé voelt nu een stuk comfortabeler en warmer; de kosten voor elektriciteit zijn dankzij de nieuwe zonnepanelen ineens 'belachelijk laag'. Allemaal goed nieuws dus, maar Bé heeft nog wel wat opbouwende kritiek voor een volgende verbeterklus waar dan ook, als die net zo groot en ingewikkeld is voor de uitvoerders en voor Lefier: 'Voorzichtig uitgedrukt: de communicatie met de huurders kon op sommige momenten wel wat beter. Daar staat tegenover dat er na een goed gesprek vol begrip ook wel is afgeweken van de standaard regeltjes, in mijn voordeel. Achteraf blijft vooral hangen dat we natuurlijk heel blij zijn met alle voordelen van de verduurzaming! Dat is heel netjes gedaan. Eind goed al goed, mag ik wel zeggen.'

De uitgebreide renovatie, met vallen en opstaan

Zonder meer een megaklus voor Bouwgroep Dijkstra-Draisma BGDD en een reeks onderaannemers zoals Kozijnenwacht, Energiewacht en nog wat van die specialisten.

Bé laat de resultaten vol trots allemaal zien: nieuwe voordeur, ingekorte tussendeur voor meer ventilatie, nieuwe kozijnen en ramen, nieuwe coating op het balkon en in het trappenhuis. De nieuwe laminaatvloer zat niet in de planning. Die heeft Bé te danken aan een noodlottig ongelukje. Op het moment dat de hele raampartij uit de voorkamer al was weggehaald, zette iemand in een moment van onoplettendheid de tussendeur naar de achterkamer open. Daar hing het oude raamkozijn nog net op zijn plaats, maar niet meer goed vast aan de muren. Door de plotselinge trek kieperde het hele gevaarte naar binnen. Gevolg: overal glassplinters en fikse beschadigingen in het novilon zeil op de vloer. Een beetje overlast en stress is bij zo'n verbouwing nooit helemaal te voorkomen, maar dit was wel wat te veel van het goede. Geen fijne dag voor Bé.

Een hele nieuwe keuken, dat hoorde officieel niet bij de aanpak. 'Maar ik zei: nu jullie er toch zijn? De oude keuken was technisch nog helemaal goed, best zonde eigenlijk. Alleen mijn vrouw, die een paar jaar geleden is overleden, was zo'n dertig centimeter kleiner dan ik. Als ik aan het kokerellen was en ik stond lang te snijden, moest ik een paar uur bijkomen van de rugpijn. De mensen van BGDD hebben even overlegd met Lefier; ze hadden veel begrip voor mijn probleem. Dat vond ik echt fantastisch, dat ze niet zeiden: kan niet, we mogen geen uitzonderingen maken. Nu kan ik overal weer makkelijk bij.'

Op 1 december is iedereen nog even een laatste keer langs geweest om te kijken, Jolanda van BGDD en Lisette van Lefier. Met een chocoladeletter S, ik denk van Stahoogte. Ook om nog een keer sorry te zeggen voor het ongeluk met het raam. Netjes toch?

Bé vindt dat sommige huurders 'zelf ook wel wat steekjes lieten vallen'. Op de dag dat de vakmensen aanbelden om een dikke isolatieplaat aan het plafond van de kelder te monteren, konden ze er niet bij vanwege zes fietsen, een stapel autobanden of een dikke muur van dozen met oud papier. 'O, was het vandaag? Wist ik helemaal niet'. Bé zegt daar over: 'Dat snap ik niet, terwijl we toch ruim op tijd een brief kregen met: maak ruimte in de kelder. We kregen van de aannemer ook een Bewonersapp, om vragen te stellen, of om een nieuwsbericht te lezen. Heel handig.'

Bé vindt dat sommige huurders 'zelf ook wel wat steekjes lieten vallen'. Op de dag dat de vakmensen aanbelden om een dikke isolatieplaat aan het plafond van de kelder te monteren, konden ze er niet bij vanwege zes fietsen, een stapel autobanden of een dikke muur van dozen met oud papier. 'O, was het vandaag? Wist ik helemaal niet'. Bé zegt daar over: 'Dat snap ik niet, terwijl we toch ruim op tijd een brief kregen met: maak ruimte in de kelder. We kregen van de aannemer ook een Bewonersapp, om vragen te stellen, of om een nieuwsbericht te lezen. Heel handig.'

Eind goed al goed, toch?

'Als ik nu 's morgens opsta, is het in de kamer nooit meer kouder dan 17 of 18 graden. Ook al zet ik de verwarming 's nachts op 15. Dus die isolatie werkt echt wel! De elektriciteitsrekening is dankzij de zonnepanelen soms nog maar 4 euro per maand! Ik woon hier prachtig. In de voorkamer uitzicht op de speeltuin, dat brengt wat leven in de brouwerij. In de verte zie ik het nieuwe appartementengebouw van Lefier, de Brugwachter. Ik kon de hele bouw volgen vanuit mijn huiskamer. Achter het huis heb ik een behoorlijk diepe eigen tuin, met een volwassen kastanjeboom, 47 jaar geleden geplant als sprietje van 20 cm hoog.'

Het blijkt een buurtje-in-een-buurt met veel saamhorigheid te zijn, mensen hebben er nog oog voor elkaar. Bij de voordeur van Bé hangen vier sleutelbossen van burens; hij krijgt elke morgen een app-berichtje van twee bevriende buurvrouwen: alles nog in orde Bé? Hij is met zijn 77 jaar kerngezond en fit, maar je weet nooit. Toch een fijne gedachte.

Als we bij Bé op bezoek zijn, logeert toevallig ook de kat van de overbuurman er een dagje. Hij krijgt een schoteltje vanillevla. Bé vertelt: 'Die overbuurman is kok in een goed restaurant. Op een dag belde hij aan en zei: Bé, je bent nu alleen, kun je eigenlijk een beetje koken? Dat gaat best wel, maar nu krijg ik 1 of 2 keer in de week een maaltje van hem. Altijd met van die deftige restaurantnamen, zoals Pommes Duchesse met Ribeye. Blijkt gewoon een gekookt aardappeltje met een stukje vlees. Heerlijk hoor!'

Het allerbelangrijkste onderwerp hebben we nog helemaal niet besproken! Dat is Bé's nieuwe Yamaha keyboard. Nou ja keyboard, het indrukwekkende 'digital workstation' heeft wel wat van de cockpit van een passagiersvliegtuig. Bé tovert er in de winter, als hij niet in de tuin kan zitten, elke dag wel een uurtje lichte muziek uit, hij vult de melodie naar eigen smaak in tussen de dansritmes en de levensechte trompetten en violen uit de Yamaha. 'Ik kan dus geen noten lezen. Helemaal niet erg. Dat kon de beroemde orkestleider James Last ook niet. Als je zo oud bent als ik, heb je een hoop mooie deuntjes in je hoofd zitten!'

Het (T)huisverhaal van Bé verscheen op 13 december 2023.

DIY kerstdecoraties

Dennen kerstboompjes

Wat heb je nodig?

- Dennenappels
- Kurk
- Een ster uit hout of papier
- Groene verf en kwast
- Lijmpistool

1. Verf de dennenappels groen.
2. Lijm de kurk aan de onderkant van de dennenappel.
3. Lijm de ster vast aan de bovenkant van de dennenappel

Kerstboom servetten

Kleed je kersttafel leuk aan met deze kersboomservetten!

Wat heb je nodig?

- Groene servetten
- Optioneel: Een stokje en een ster om de kerstboom meer aan te kleden.

1. Vouw het server 2 keer dubbel en leg de dichte punt naar beneden.
2. Vouw elke punt naar beneden, maar steeds minder ver waardoor je laagjes krijgt.
3. Vouw de buitenste hoeken naar binnen, waardoor je een kerstboom vorm krijgt.
4. Vouw alle punten een voor een naar binnen en zo heb je een kerstboompje!

Kerstengel

Hang deze engeltjes bijvoorbeeld in de kerstboom of gebruik ze als decoratie!

Wat heb je nodig?

- Papier
- Lijmpistool of andere lijm
- Touw
- Houten kralen
- Schaar

Het vouwen van het lijfje en de vleugels

1. Zorg ervoor dat je twee gelijke stukken papier heeft. Je gaat namelijk de twee stukken papier na het vouwen, aan elkaar plakken en dan is het handig als deze even groot zijn.
2. Draai het papiertje zo dat je het langste stuk gaat vouwen. Zorg er voor dat je ongeveer 1 cm steeds omvouwt. Dit kan uiteraard ook kleiner of groter. Net zolang totdat er geen papier meer omgevouwen kan worden. Als je een klein stukje overhoudt. Dit herhaal je daarna ook voor het 2e papier.
3. Op 1/4 van de lengte van het papier, vouw je het papier om. Dit doe je voor beide papieren.

Het hoofdje maken

1. Knip een stukje touw af en vouw het dubbel.
2. Maak een knoopje, maar zorg dat de lus groot genoeg is.
3. Rijg de kraal onder het knoopje aan het touw.

Lijmen

1. Lijm het touw met de kraal aan de binnenkant van papier 1 vast. Zorg ervoor dat de kraal net boven de vleugeltjes uitkomt.
2. Lijm beide papieren aan elkaar vast.
3. Lijm de onderkant van de vleugeltjes van het engeltje vast aan het lijfje. Doe dit aan beide kanten.

Tip: gebruik verschillende kleuren papier, zo krijg je verschillende soorten engeltjes!

Bewoners van Wiekeflat genieten van levende kerststal voor de deur

Onlangs verruilden de heer en mevrouw Bakker uit Stadskanaal hun woning met voor- en achtertuin voor een comfortabel appartement in de Wiekeflat aan de Wiekedreef. Dat was even wennen, maar gelukkig hoefde de heer Bakker een van zijn grootste hobby's niet op te geven. Naast de entree van de flat staat deze dagen een prachtige kerststal, compleet met verlichting en levende dieren. Hij bouwde hem met hulp van de buurt op.

“We worden een jaartje ouder,” zegt de heer Bakker. “Gelijkvloers wonen is op onze leeftijd wel zo fijn. Gelukkig vonden we een mooi appartement in de Wiekeflat. We voelen ons hier helemaal thuis. Maar toen Kerst naderde, begon het toch weer te kriebelen.”

De heer Bakker (links)
voor zijn kerststal.

Kerststal

“In december bouwde ik altijd een kerststal op het pleintje voor mijn huis. De hele buurt kwam kijken en het zorgde voor veel gezelligheid tijdens de donkere dagen. Dat wilde ik weer. Naast de entree van de flat ligt een stukje gras wat me geschikt leek voor een kerststal. Om te beginnen heb ik gevraagd aan Lefier of het oké was. Als ik ervoor zorgde dat niemand er last van zou hebben, vond de wijkbeheerder het prima. Dus toen zijn we begonnen.”

Ezels

Op een grasveldje naast de ingang van de flat staat nu een prachtige kerststal. Binnen het van sloophout gemaakte hekwerk grazen twee schapen. “Er komen ook nog twee ezels. Liever had ik er een gehad, maar als ze met z'n tweeën zijn is er minder kans dat ze hard gaan balken,” lacht de heer Bakker. “Ik ben gaan rondvragen bij winkels en bedrijven in de buurt of ze me een beetje wilden helpen. Ik kreeg van alles, zoals verlichting. De gemeente bracht een mooie kerstboom, waar Wedeka nu de lampjes in aan het ophangen is. Hoewel ik niet kan stilzitten, ga ik niet meer hoog op een ladder staan. Ik ben tenslotte bijna tachtig.”

Koor

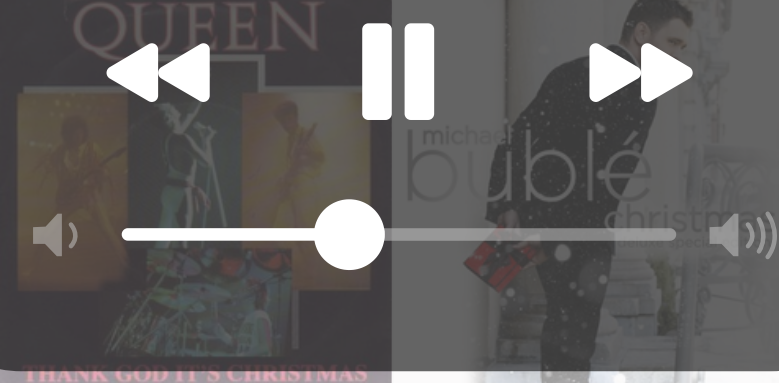
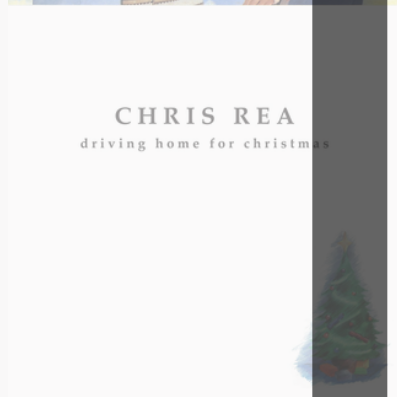
“De buurtbewoners reageerden hartstikke positief. Er wonen hier vooral oudere mensen, en die hoeven nu niet meer ver weg om het kerstgevoel te beleven. Sommigen helpen me een handje. Ook kinderen van de basisschool hiernaast komen regelmatig even kijken. En dit weekend komt er een kerstkoor zingen. Geen idee hoeveel mensen er dan komen, wie weet staat de hele parkeerplaats vol. Ik had niet gedacht dat er zo leuk op de kerststal gereageerd zou worden!”

Het (T)huisverhaal van de heer Bakker verscheen op 20 december 2023.

LEFIERS KERSTPLAYLIST

SCAN DE QR-CODE EN LUISTER DE PLAYLIST OP SPOTIFY!

De Landschaplaan in Emmen heeft nu ook een intiem 'Landschapplein'

We zijn in de wijk Angelso, aan het eind van de Landschaplaan, zo'n 50 meter van natuurgebied de Emmerdennen, dichtbij het Scheper Ziekenhuis. Een groene en ruim opgezette buurt met oude bomen, het bos met een meertje op loopafstand. Gradus Franke woont er al een paar jaar, met veel plezier. Alles naar wens. Alleen viel het hem op, dat zijn directe burens, de bewoners van 29 appartementen rond een binnentuin (volgens Gradus 'patio'), in het 19-jarige bestaan van het complex nog niet erg veel samen hadden ondernomen. Nog geen buurtbarbecue. Het was er gezellig, dat wel, maar Gradus zag het al helemaal voor zich: een sfeervolle, vaste ontmoetingsplek, onder mekaar. Een eigen terras, met overdekt onderkomen, zou dat niet geweldig zijn? Dit verhaal is eigenlijk stiekem een oproep aan andere huurders: zo leuk kan het zijn, als je samen met je burens iets aan de leefbaarheid doet. Lefier helpt daar graag bij.

Het is nog niet écht terrasweer, bij de feestelijke opening op 17 april, maar dat mag de stemming niet drukken. En staat bovendien een oerdegelijke, professionele tent, die de naam paviljoen wel verdient. Met gezellige tafels en stoelen, lampjes aan het plafond, een bar en een koffiezetapparaat. Het idee begon een jaar geleden te borrelen bij Gradus. "Ik dacht, ik trommel nog drie mensen op en dan zijn we met zijn vieren een Bewonerscommissie. Zo gemakkelijk ging dat niet, want je hebt dan in Nederland (terecht) een reglement en statuten nodig. Alleen al om het met het opgehaalde geld netjes te regelen. Gelukkig kan de Huurdersfederatie je daarbij helpen! Je hoeft het niet alleen te doen."

"Het stoorde me, dat we in zo'n mooi complex voor 55-plussers (de meesten met pensioen) geen vaste ontmoetingsplek hadden. Geschikt voor fijne activiteiten, zoals een spelletjesavond, een bingo, bloemschikken, knutselen, de kerstborrel, misschien een vaste ochtend in de week om samen koffie te drinken. Als je iets wilt organiseren, dan kan dat. We hebben één keer eerder een stampotavond gehad, maar om daar een ruimte voor te vinden, moesten we eerst de schuur voor de scootmobielen ontruimen, beetje aankleden – en dan na de feestavond alle zeven scootmobielen er weer in. Dat schoot niet op."

"Bij Lefier vonden we een luisterend oor, dat hebben ze echt super gedaan! En ze hebben ons financieel op weg geholpen. Eerst was er nog het plan om een paar grote parasols neer te zetten, maar dat vonden we wat mager. Deze chique tent van dik vrachtwagenzeil en met gezellige ronde boogramen kan het hele jaar blijven staan, daar kan hij wel tegen! Het meubilair hebben we zelf voordelig op de kop getikt op Marktplaats, net als een prima koffiezetapparaat voor grote groepen. Ik ben voor mijn pensioen altijd timmerman en uitvoerder in de bouw geweest, dus voor mij was het een koud kunstje om een mooie houten bar te maken."

Huurders konden een vrijwillige bijdrage geven, maar dat is niet verplicht. Wie wil, mag er straks ook een verjaardag vieren met een gezelschap dat te groot is voor de eigen huiskamer. Al zijn er wel wat spelregels: alles netjes achterlaten en de party moet rond 19:00 uur afgelopen zijn, zodat het weer rustig is."

"Weet je, het gaat allemaal om verbinding, om 'noaberschap'. Elkaar leren kennen, elkaar steunen. Iedereen wil toch graag een goed contact met de naaste burens? Iedereen heeft wel eens behoefte aan een praatje. Mensen kunnen soms geweldig vereenzamen in onze samenleving, zeker alleenstaanden of ouderen die hun partner zijn verloren. Meer leefbaarheid in je eigen buurt, dat wil toch iedereen graag? Onze bewonerscommissie zou het ook leuk vinden als andere huurders ons voorbeeld gaan volgen. Niet aarzelen, maar doen! Daar staat je woningcorporatie vast en zeker voor open!"

"Lefier heeft steeds goed met ons meegedacht. Er waren hier in de binnentuin wat onduidelijke struiken en er lagen houten planken, die bij nat weer glad werden, of groen van het mos. Lefier zorgde in overleg met ons voor fraaie, grote terrastegels. Hovenier idverde sponsorde ons met nieuwe, lagere beplanting en de aanleg van het terras. Ik vind het erg mooi geworden zo."

De eer om bij de opening plechtig het lint door te knippen, onder een boog van roze en groene ballonnen, is voor Marietje, bewoonster van het eerste uur. Zij woont er al sinds de oplevering in 2005. Samen met Cor Pijnaker van Huurdersfederatie Zuidoost Drenthe mag zij ook het officiële 'straatnaambordje' op het kersverse terras onthullen. Even grapt Gradus nog dat er 'Gradus Franke Plantsoen' tevoorschijn komt. Volgens een buurvrouw zou dat niet gek zijn, omdat hij er 'zoveel uren en zoveel energie in heeft gestopt'. Toch wil hij daar zelf niks van weten, bescheiden als hij is: "Nee hoor, het was teamwork, iedereen heeft zijn steentje bijgedragen." Onder applaus verschijnt de nieuwe naam op het bordje, in sierlijke letters: Landschapplein. Tijd voor koffie en taart! Binnenkort de eerste Spelletjesmiddag.

*Merry
Christmas*

Jakkes! Een enge regenworm, die hoort hier niet, toch?

Op bezoek in de nieuwe schooltuin van OBS De Ontdekking, Hoogezand

Het is vrijdag. Dat betekent dat tuinmannen Olaf en Ties van hoveniersbedrijf Omorfi de hele dag op school zijn. De leerlingen mogen in kleine groepjes een half uurtje naar buiten. Niet naar de speelplaats, duizend keer leuker en boeiender: de nieuwe moestuin in. Al vijf minuten voor het einde van de vorige groene les in de buitenlucht staat de volgende groep kinderen in de deuropening te trappelen van ongeduld. Overal stralende blikken, een brede glimlach van oor tot oor.

Zelfs de allerkleinsten van groep 3 mogen alles zelf uitproberen. Evan, Evie en Stacy uit groep 5 bedienen als geolied team vol overgave de toch wel grote elektrische grasmaaier. Dolle pret, maar op Wimbledon zouden ze over het resultaat zeggen: totaal geruïneerd, die grasmat. Lukraak gemaaide bochten, kriskras vergeten hoge graspollen, niet echt een strak plan. Olaf is zo'n beetje de geduldigste opzichter op aarde: "Structuur komt later wel. Beleven is hier belangrijker dan netjes tussen de lijntjes kleuren." We gaan een kijkje nemen, samen met docent Jacquélien Doornbosch. Michelle Harkema van Lefier vertelt iets over de bijzondere invulling van dit stuk grond in bruikleen, ook voor Lefier geen alledaagse kost!

Wat meteen opvalt, is het forse aantal aardbeienplantjes. Geen eerste levensbehoefte, wel makkelijk scoren. Letterlijk en figuurlijk laaghangend fruit, want iedereen vindt ze lekker en je ziet meteen dat het aardbei is, zodra ze rood kleuren. Andere groenten en fruit zijn nog wat moeilijker. Hovenier Olaf zit op zijn knieën bij een bak, samen met groep 5. "Kijk maar eens. Wat denk je dat hier groeit?" De eerste is makkelijk: radijsjes, er liggen ook al een paar rijpe aan de oppervlakte. De smaak is even wennen, als je net een zoete aardbei hebt geproefd. Bij de tweede soort plant gaat het mis: uhm, aardappelen misschien? Fout, het is de piepkleine snijbiet. Aangekomen bij de échte aardappelplant, hoog en met kleine witte bloemen, hebben de kinderen geen idee wat het precies voorstelt.

De spinazie die er naast staat is ook nog wel een lastige. Olaf geeft een hint: "In de supermarkt zie je het meestal in grote, doorzichtige zakken!" Als ze mogen plukken en proeven, roept een kind: "Iew, dit vind ik echt eng!" Verder in de tuin: verschillende bessenstruiken, frambozen, prikloze braam, vogelbosjes en vlinderstruiken, dat wordt straks ook boeiend en leerzaam. De schutting rond de tuin is door Lefier bewust laag gehouden. Op 'ellebooghoogte' zodat geïnteresseerde buurtbewoners op hun gemak mee kunnen kijken, een variant op het 'praatje over de heg' met je burens. Het idee daarachter: stiekem een soort verbindingsplek voor de wijk. De kleuterklas van De Ontdekking en de kinderen van Kinderopvang KaKa houden de boel ook nieuwsgierig in de gaten.

Juf Jacqueliën geeft een rondleiding. Binnen oogt de school heel modern en vriendelijk, geen strenge wanden of deuren naar ouderwetse klaslokalen te bekennen. "We zijn een school die unitonderwijs geeft. We hebben geen lokalen en binnenmuren. In plaats daarvan werken we met units. Een unit bestaat uit diverse basisgroepen met leerlingen van verschillende leeftijden. Zij zijn weer onderverdeeld in niveaugroepen. Op die manier kunnen kinderen op hun eigen niveau meedoen aan het onderwijs. Het leren wordt voor de leerlingen daardoor interessanter en het biedt meer uitdaging."

Is tuinieren op zo'n eigentijdse school een vak? Jacqueliën legt uit: "Ik denk dat je het wel onderdeel van het vak Wereldoriëntatie mag noemen. Leren zorg te dragen voor jezelf, je omgeving, de natuur, rekening houden met elkaar, verantwoording nemen, op elkaar wachten, lekkere dingen delen, dat soort basisvaardigheden komt allemaal mooi terug in de moestuin. Het moet op school verder gaan dan alleen traditionele lesonderwerpen als taal en rekenen. Het is een heel mooie toevoeging. De jongste kinderen krijgen begeleiding van 'moestuincoach' Leida van Voedselpark Slochteren. Zij heeft veel kennis over tuinieren zonder bestrijdingsmiddelen, op biologische basis, om het zo natuurlijk mogelijk te houden. Onze plantjes en zaden komen bij biologische kwekers vandaan. Wij willen kinderen vooral laten zien: als je gaat moestuinieren, dat is echt iets heel anders dan dat je het in de winkel gaat kopen! Veel van onze kinderen wonen bovendien in een buurt met hoogbouw, ze hebben thuis soms alleen een klein balkon."

"De kinderen mogen hier lekker planten, zaaien, oogsten. De meeste aardbeien halen de keuken niet. Gewoon ervaren, beleven, zelf doen. Sommige kinderen zijn ineens helemaal in hun element. Anderen zijn weer wat voorzichtiger. Dan zie je ze denken: o jee, vieze handen, straks worden mijn nieuwe witte sneakers nog vuil. Soms ontdekken ze pas na een tijdje wat er zo leuk aan is! Als er ruimte in het rooster over is, mogen de meest enthousiaste leerlingen wat extra tijd in de tuin doorbrengen. Grappig verhaal: een kind in de middenbouw vond een griezelige regenworm en vertelde 'ik heb hem even weggedaan hoor, die zien we niet meer terug!' Dan kunnen we uitleggen dat zo'n worm heel belangrijk is. Ze eten van alles op, ook bacteriën, zo houden ze de bodem gezond. Dankzij hun ondergrondse gangetjes krijgt de bodem lucht en wordt wat lossier. Dat is weer goed voor de planten in je moestuin. Daarna ging datzelfde kind juist nieuwe wormen zoeken om ze in stelling te brengen: 'kijk, ik heb ze alvast goed neergelegd, dan kunnen ze lekker aan de slag!' We zijn blij dat het enthousiasme zo groot is. En ze leren er ontzettend veel van."

Wil je weten hoe het idee voor de moestuin tot stand is gekomen? Lees dan het volledige artikel op de website:

<https://www.lefrier.nl/thuisverhalen/jakkes-een-enge-regenworm-die-hoort-hier-niet-toch/>

Het (T)huisverhaal over OBS De Ontdekking verscheen op 11 juni 2024.

KINDER KERSTKNUTSELS

KERSTBOOMPJES VAN WC ROLLEN

WAT HEB JE NODIG?

- WC ROLLEN
- SCHAAR
- LIJM
- TOUW
- VERF EN KWAST

1. KNIP DE WC ROLLEN OP MAAT, WAARDOOR JE VERSCHILLENDE GROOTTES HEBT.
2. PLAK DE ROLLEN VAN KLEIN NAAR GROOT AAN ELKAAR EN PLAK DE KLEINSTE ROL HELEMAAL ONDERAAN ALS STAM.
3. VERF DE KERSTBOOM GROEN EN VERF WAT KERSTBALLEN DOOR GEKLEURDE STIPJES TE ZETTEN.

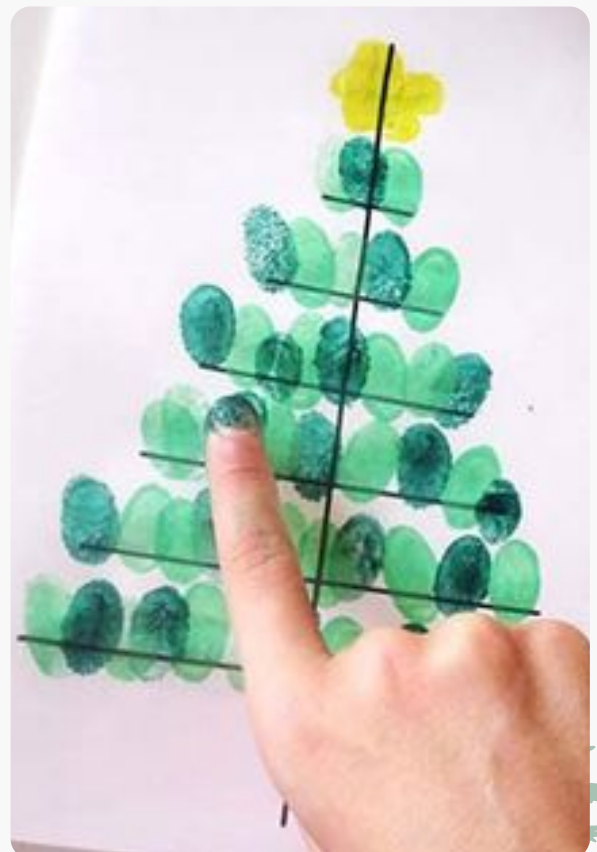
VINGER KERSTBOOM

WAT HEB JE NODIG?

- PAPIER
- STIFT
- GROENE EN GELE VERF

1. TEKEN LIJNEN OP HET PAPIER OP DE PLEK WAAR DE TAKKEN VAN DE KERSTBOOM MOETEN KOMEN.
2. DIP JE VINGER IN GROENE VERF EN DRUK OP DE LIJNEN OP HET PAPIER. DOE DIT OP ALLE LIJNEN.
3. MAAK MET JE VINGER EN DE GELE VERF EEN STER BOVENAAN ALS PIEK.

TIP: GEBRUIK VERSCHILLENDE KLEUREN GROEN VOOR EEN SPEELS EFFECT!

WASKNIJPER KERSTBOOMPJES

WAT HEB JE NODIG?

- WASKNIJPERS
- LIJM
- TOUW
- VERF EN KWAST
- MINI VERSIERING

1. PLAK 3 WASKNIJPERS MET DE PLATTE KANT TEGEN ELKAAR IN DE VORM VAN EEN KERSTBOOM.
2. VERF DE WASKNIJPERS GROEN.
3. ALS DE VERF DROOG IS KAN JE DE KERSTBOOM VERSIEREN MET BIJVOORBEELD CHENILLEDRAAD, POMPOM BOLLETJES EN EEN STER!
4. LIJM EEN TOUWTJE AAN DE BOVENKANT VAST ZODAT JE HET KAN OPHANGEN IN DE KERSTBOOM!

KERSTKRANS

WAT HEB JE NODIG?

- CANVAS OF PAPIER
- VERF EN KWAST
- LINT
- LIJM

1. DOE JE HAND IN DE GROENE VERF EN DRUK HET OP HET PAPIER/CANVAS. HERHAAL DIT IN EEN RONDJE MET DE VINGERS NAAR BUITEN.
2. MAAK MET HET LINT EEN STRIK EN PLAK DEZE AAN DE ONDERKANT VAN HET RONDJE.
3. ZET MET EEN ANDERE KLEUR VERF STIPPEN OP DE HANDEN, ALS KERSTBALLEN.

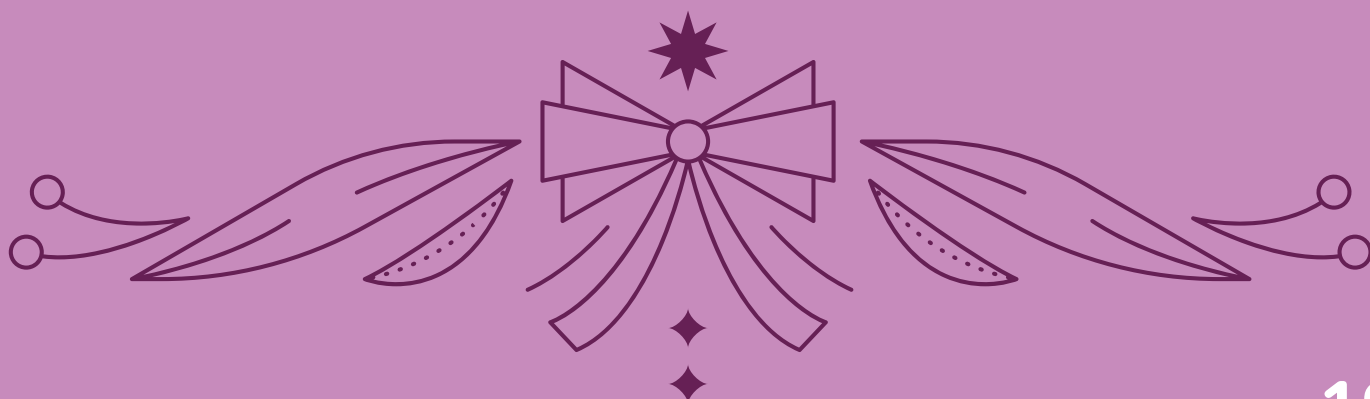
Trijn en Erik uit Drouwenermond: “Eindelijk thuis!”

Vraag aan 100 huurders wat ze het belangrijkste vinden aan een woning – en je krijgt 99 keer het antwoord: “Dat je je er heel erg thuis kunt voelen!” Misschien wel 100 keer. Trijn en Erik waren dat thuisgevoel twee jaar geleden écht even behoorlijk kwijt. Het begon zo: ze wilden wat meer ruimte, meer rust, als het even kan landelijk wonen, met uitzicht op groen. Maar ja, in hun geboorteplaats Emmercompasuum waren ze herhaaldelijk nummer 88 van de 200 op de wachtlijst. Het soort pareltjes onder de huurhuizen waar ze naar op zoek waren, is nu eenmaal dun gezaaid, zelfs in mooi Drenthe. Een heel nare ervaring (een verwoestende brand bij de burens) was de druppel. Totaal niet meer op hun gemak in hetzelfde huis. Het goede nieuws: na wat tijdelijke tussenstations voelen ze zich nu prinsheerlijk thuis aan het Zuiderdiep in Drouwenermond. En dan dat uitzicht!

Trijn herinnert zich het verlossende bericht nog goed. Ze waren voor deze woning kanshebber nummer 4 van de 12. Ineens kwam de melding: aan jullie toegewezen! Erik wist nog van niks. Dat was even schrikken, met een flinke knoop in haar maag van de spanning. Hij kende het gebied bij Stadskanaal met de kaarsrechte straten (aan voormalige kanalen) wel van een ritje op de motor. Om de knoop door te hakken, reden ze er samen langs. Heel mooi! Het huis zelf was door de vorige bewoner wel wat ‘uitgeleefd’. Rare tussenwandjes op gekke plekken, in de achtertuin vier of vijf krakkekikkige schuurtjes, waaronder een soort glazen bushokje dat het unieke uitzicht op de weilanden bedierf. Maar wat een mooie laan was het eigenlijk: oude boerderijen met een enorme beuk in de voortuin, langs de weg honderden oude eiken. Zowel voor als achter een onbelemmerd uitzicht op akkers met bieten of aardappelen. Dat wil zeggen meestal, want “Dit jaar is denk ik het jaar van het gewone gras”. Pas op zo’n 2 kilometer aan de horizon, als je heel goed kijkt, de bomen en de skyline van het langgerekte lintdorp met de langgerekte naam Gasselternijeveenschmond. Hier een 2-onder-1-kap huis op een bijzondere plek met maar drie huurhuizen tussen de koopwoningen. Wat wil je nog meer?!

Het nieuwe huis in Drouwenermond was niet meteen een paradijsje. Erik vertelt: "Eerst hebben we geschilderd en behangen. De huisvluit van de vorige bewoner eruit gesloopt. Toen we aan het project 'achtertuin' begonnen, kwam ik vanwege de oude bouwsels en zelf getimmerde schuurtjes van de vorige bewoner zó vaak bij de vuilstort (bijna dagelijks) dat ze daar dachten dat het mijn beroep was om dingen af te breken! Ik zei: nee, ik ben mijn tuin aan het inrichten! En moet je nu eens kijken. We hebben zelf een gezellige veranda aangelegd, op een lager niveau in de tuin een zonnig terras, versierd met een prachtige vijver en een kabbelend waterornament. Een oase van rust. De hoge schutting aan de achterkant laten we bewust weg, want we genieten enorm van het open uitzicht op de velden. Halverwege de twee lintdorpen staat nog een rijtje windmolens, maar die storen ons eigenlijk niet. Alleen bij een bepaalde windrichting hoor je wat gezoem en 's nachts zie je bovenop rode lampjes. Het is hier echt heerlijk wonen, lekker buiten en met toch de winkels, de voorzieningen en de bouwmarkt in het centrum van Stadskanaal op maar iets meer dan 2 kilometer rijden. Wij gaan hier voorlopig niet meer weg!"

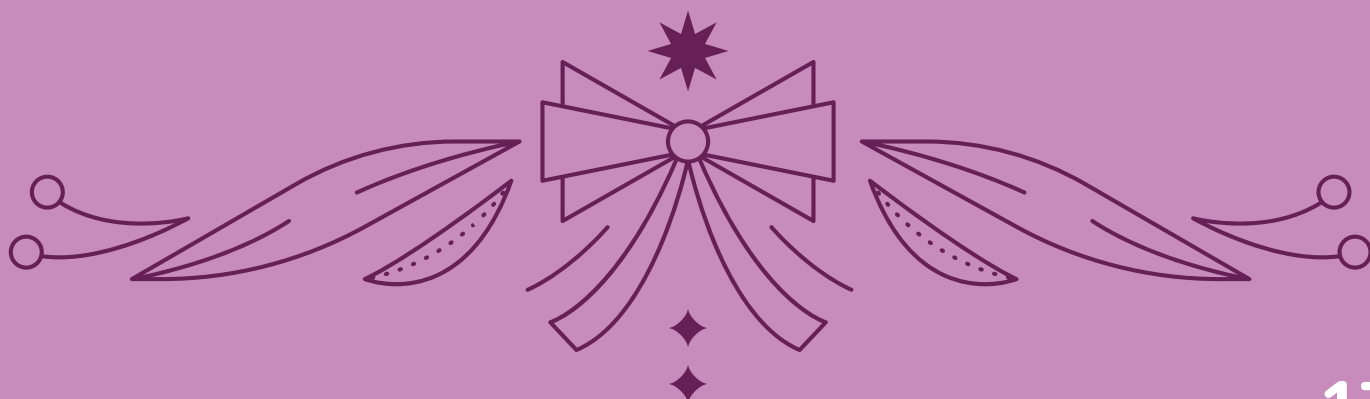
Altijd al zo handig geweest, Erik? "Ik geloof het wel, het is aangeboren. Als kleuter verbouwde ik mijn driewielertje al. Als tiener maakte ik van een doordeweekse fiets zelf een stoere 'chopper motor' met zo'n heel lange voorvork. Ik knutsel al 30 jaar aan brommers en motoren. Echt een leuke hobby! Ik bouw ze ook helemaal zelf; dan koop ik een kaal frame in Amerika en maak alle losse onderdelen zelf, in mijn werkplaats. Ik heb nu net een mooie retromotor gemaakt met een Honda blok, vrij laag en met van die coole white wall banden. Voor een vriend heb ik net een heel oude motor opgeknapt, een Moto Guzzi uit 1971."

Erik en Trijn laten de verbouwde garage zien. Een strakke tandartspraktijk of operatiekamer is er niks bij, zo netjes en geordend ziet alles eruit. De losse onderdelen voor reparaties liggen keurig op een rijtje onder de lamp op de 'operatietafel', de gereedschappen netjes gerangschikt voor het grijpen. Toch verontschuldigt Erik zich: "Sorry, het is een beetje een chaos nu." Hij bedoelt: er liggen zomaar twee kussens van de tuinstoelen op de grond. Dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn.

"Mijn vaste rondje op de motor ben ik kwijt. Dan reed ik van Emmercompasuum naar Bakker Motoren in Nieuw-Weerdinge, onderweg stoppen voor een chocomelletje. Als ik trek had in Ter Apel een frikandel speciaal! Wie doet je wat? Maar dat komt vast en zeker wel weer terug; ik ga de omgeving nog ontdekken! Het belangrijkste is dat Trijn en ik ons weer thuis voelen!"

Het (T)huisverhaal over Trijn en Erik verscheen op 27 juni 2024.

Kerst in het studentenhuis

De feestdagen zijn de perfecte tijd om samen met je huisgenoten iets bijzonders te doen. Organiseer een heerlijk kerstdiner, plan een leuke kerstactiviteit of geniet de dag na kerst van een brakke brunch vol lekkernijen. Versier je studentenhuis met kerstlichtjes, een kerstboom en andere feestelijke decoraties om de kerstsfeer te verhogen. Hoe je dit allemaal organiseert, lees je hier!

Kerstversiering

Om helemaal in de kerstsfeer te komen, is het superleuk om je studentenhuis te versieren! Zet bijvoorbeeld een prachtige kerstboom neer of hang mooie lichtjes op. Er zijn nog veel meer manieren om je huis feestelijk, makkelijk en goedkoop aan te kleden.

Gebruik hiervoor raam- of krijtstiften

Kerstactiviteiten

Een kerstavond is natuurlijk niet compleet zonder een leuke activiteit in kersthema! Schrijf samen een vrolijk kerstlied, test je kennis met een gezellige kerst (pub)quiz, geniet van een klassieke kerstfilm of shake de lekkerste kerstcocktails.

Kerstpubquiz

Een pubquiz is een superleuke manier om samen iets interactiefs te doen! Blijf in het kersthema met deze rondes:

- Kerst Trivia: Test je kennis over kerstfeitjes.
- Film en Muziek: Wie kan de meeste kerstfilms en nummers opnoemen?
- Challenge: Doe leuke kerstopdrachten, zoals een kerstliedje zingen of een kunstkerstboom versieren in 30 seconden.

Kerstfilm klassiekers

Kerst cocktail: Cranberry mule

Ingrediënten voor 1 cocktail:

- 150 ml gemberbier
- 25 ml wodka
- 1 eetlepel limoensap
- 30 ml cranberrysap
- Diepvries cranberry's
- Limoen
- Ijsblokjes

Schenk de gemberbier, de wodka, het limoensap en de ijsblokjes in het glas en roer door. Schenk er voorzichtig het cranberrysap bij. Garneer met een paar bevroren cranberry's en een schijfje limoen en serveer.

Misschien wel het gezelligste 'eilandje' van Nieuw Buinen

We zijn voor dit verhaal in een groene wijk van Nieuw Buinen. Hoge oude bomen, brede plantsoenen en grasvelden, vrijstaande huizen en twee-onder-1 kappers, verderop het park. Op de hoek van de Parklaan vind je het kleine appartementencomplex 't Aailaand. Precies 18 huurwoningen, vooral alleenstaanden. Een vredig geheel, zou je zo zeggen. Zo'n zes jaar geleden was het gevoel van veiligheid en geborgenheid even helemaal weg. Vanwege een reeks onverklaarbare, nachtelijke branden en brandjes. De laatste was een serieuze, meteen een wake-up call, zowel voor de bewoners als voor Lefier.

Huurders Geert, Jan en Ulbe (bijnaam Uppie) vertellen graag waarom ze er nu met zoveel genoegen wonen. Vooral de laatste jaren hebben ze zelf veel initiatieven genomen om de leefbaarheid en de plezierige sfeer in het kleine woonblok verder te verbeteren. Iedereen blij. Bij de dikke letters van de naam 't Aailaand naast de voordeur – lekker Drents met zoveel aa's – zegt Uppie trots: "In Bangkok hebben ze Thaailaand, maar wie hebn 't Aailaand!"

De drie vinden het heel fijn wonen, aan de rand van de gemeente Borger-Odoorn. Mooi rustig. Dik 500 meter verderop begint Stadskanaal, provincie Groningen. Heel makkelijk voor de dagelijkse boodschappen. Uppie kan er kort over zijn: "Hier is niet zoveel meer. Een bakker en een bloemist. En bloemen, daar houd ik niet van!"

In 2018 werd de rust danig verstoord. Een liftbrandje, misschien kortsluiting? Toch een eng idee, nog afgezien van de rookontwikkeling. Er volgden nog zeven branden, gek genoeg allemaal rond 2 uur 's nachts. In november 2018 ontstond er een grote brand in de lege ruimten op de begane grond. Het complex is ooit gebouwd als verzorgingshuis, met beneden andere activiteiten. Zoals de werkplaats en winkel van de Ruilgoederenbank. Dat verdween allemaal, net als de bibliotheek. Nu te vinden in MFA Het Hunzehuys, de Multifunctionele Accommodatie van het dorp. De bewoners vinden het zonde. "Heel kil daar dat moderne spul, hier was het lekker rommelig, veel gezelliger." Ze hopen dat er binnenkort beneden weer nieuw leven in de brouwerij komt; een yogalerares toonde al interesse. Uppie belooft alvast dat hij zeker niet mee gaat doen, met de yogalessen: "Ik ben te zwaar om te zweten." De anderen vullen aan: "Kijk. Als Uppie een grap kan maken, doet hij het ook."

Bij die laatste brand beneden sloegen de vlammen tot boven het dak van de derde verdieping omhoog. De bewoners moesten gedwongen een nachtje in een hotel in Stadskanaal doorbrengen. De schade viel mee; bij huurders die de deur in de haast open lieten was er wat kleding die naar de stomerij moest vanwege de geur. Het liep dus goed af, maar ze roken de brandlucht nog lang. Erger nog: de schrik zat er natuurlijk goed in. Steeds hetzelfde tijdstip, dat kon toch bijna geen toeval meer zijn? Geert vertelt: "Je wordt er op den duur wel nerveus van. Ik had wel een paar slapeloze nachten in het begin. Nog steeds, als ik in de verte een brandweersirene hoor, schrik ik!"

In overleg met Lefier kwamen er maatregelen. De centrale buitendeur ging 's avonds en 's nachts op slot; er kwamen bewakingscamera's in de hal. Sindsdien is het snel afgelopen met de dreiging. Het was meteen een mooie aanleiding om een bewonerscommissie op te richten. Ook handig in de rechtstreekse communicatie met Lefier. Die commissie begon met drie leden, in de praktijk is Geert nu een soort 'huismeester' voor iedereen. Met vragen kun je bij hem terecht, hij is het aanspreekpunt. Jan van 81 kan maar moeilijk stilzitten, dus die ontfermde zich over het onkruid tussen de bestrating rondom. Geert met de hogedrukspuit voorop, Jan met de krabber erachteraan: "Je moet wat te doen hebben, vind ik – zo hebben we de taken mooi verdeeld."

De rotsblokken in het perkje kregen een lik witte verf, veel netter toch? Al snel kwamen de bewoners eensgezind op het idee om eens wat vaker samen iets te doen. Wanneer de eerste officiële bijeenkomst op Oudejaarsavond 2023-2024 ter sprake komt, springen de drie van enthousiasme bijna uit hun stoel. Wat er zo speciaal aan was, die jaarwisseling? Uppie brandt los, al blijft hij behoorlijk noordelijk-nuchter kijken: "Niks bijzonders. Gewoon lekker bij elkaar zitten in het zaaltje beneden. Als we het vragen, krijgen we van Lefier de sleutel. Van onze oude burens de Ruilgoederenbank mochten we wat meubels lenen. Het gaat om het samen zijn, meer niet. Een beetje slap ouwehoeren, dat kan ik wel. Gewoonweg Uit De Kunst mogen we wel zeggen! Ik mag dan wel Uppie heten, ik ben niet zo graag in m'n uppie! Ik heb sowieso veel sociale contacten, nog uit mijn tijd als bekende voetballer bij de amateurs van VV Buinen. En ik fiets heel graag! Alleen thuiszitten kan altijd nog."

Sinds dit jaar loopt er een project met jongeren tussen de 21-25 jaar als nieuwe huurders. Een samenwerking tussen Lefier en het Sociaal Team van de gemeente. Het gaat om jongeren die heel goed zelfstandig kunnen wonen, al hebben ze hier en daar wat begeleiding nodig. De huurders van 't Aailand ontvingen ze met open armen.

Geert vertelt: "We zeiden direct ja toen Lefier het voorstelde! Laat maar komen die jongeren. Sommigen vonden het wel een dingetje, maar we zeiden ook: ach, als ze geen overlast bezorgen? Achteraf blijkt het alleen maar gezellig te zijn, een frisse wind in de flat. Zo krijgen we een mooie mix en dat is alleen maar gezond voor de sfeer. We hopen dat de nieuwe bewoners het deze zomer ook leuk vinden om op onze barbecue te komen! Want we gaan natuurlijk door met activiteiten hoor! We hebben nu de smaak te pakken. We leren elkaar beter kennen en dat werkt! Speciaal voor de twee statushouders uit Eritrea en Syrië die hier sinds een tijd wonen, denken we nu aan een zondagmiddag voor die barbecue. Ze werken namelijk in de horeca, dus begin van de avond lukt niet. Zij moeten er wel bij zijn, vinden we. Weet je, ze zijn zelf ook zo gastvrij. Het gebeurt wel eens dat ik een paar keer per week een lekkere Syrische maaltijd krijg aangeboden. Laatst belde hij aan met een portie kofta, dat is pittige, gegrilde kip. Dan zeg ik geen nee!"

Het (T)huisverhaal over 't Aailand verscheen op 16 juli 2024.

Budget 3-gangen kerstdiner

voor 4 personen

Gevulde tomaten

Ingrediënten: €1,50 pp

- 240 gr spinazie
- 4 tomaten
- 60 gr feta
- olijfolie
- 1 teentje knoflook
- Oregano en peper

Optioneel:

- pijnboompitten

Verwarm de oven op 200 graden. Bak de verse spinazie samen met de fijngehakte knoflook in een grote pan tot deze geslonken is. Breng op smaak met een snuffje oregano en peper.

Meng het spinaziemengsel met de feta (en 1 eetlepel pijnboompitten). Snijd de kapjes van de tomaten. Haal het waterige gedeelte met de zaadjes er uit met een lepeltje. Vul ze met het spinazie-feta mengsel (en bestrooi met de overige pijnboompitten).

Zet de gevulde tomaten in een ovenschaal en leg de kapjes er bij. Bak de tomaten ca. 15 minuten in de oven tot ze goed warm zijn.

Pompoen pasta met chorizo, burrata en hazelnoten

Ingrediënten: €3,50- pp

- 500 g tagliatelle
- 400 gram pompoen blokjes
- 1 citroen
- 20 st hazelnoten
- 1 grote burrata bol
- verse basilicum
- 1 rood pepertje
- 250 gram (vega) chorizo
- 1 teentje knoflook
- peper & zout
- Olijfolie

Zet een gietijzeren pan op middelhoog vuur en doe daar een scheut olijfolie, knoflook, rasp van een citroen en de kleingesneden pompoen in. Bak de pompoen een paar minuten totdat het verkleurd.

Giet er ongeveer 400 ml water bij en breng met zout aan de kook. Zet de deksel er op totdat de pompoen gaar is. Gebruik eventueel een stamper om de pompoen fijner te maken, zodat je een vrijwel gladde saus krijgt. Proef en breng op smaak met zwarte peper, zout, sap van een citroen en een rood pepertje.

Rooster ondertussen de hazelnoten in de oven of pan goudbruin. Hak ze iets fijner met een koksmes of in een vijzel.

Snijd de chorizo in kleine stukjes en bak deze in een pan totdat ze knapperig zijn.

Doe nu ook de pasta bij de pompoensaus. Roer de pasta voorzichtig door de pompoensaus zodat het kan garen in de saus. De saus gaat nu indikken en proef na ongeveer 6-8 minuten de pasta. Serveer de pasta al dente.

Verdeel de pasta over de borden met daarover de chorizo, de burrata, de geroosterde hazelnoten en strooi er wat verse basilicum overheen.

Panna cotta passievrucht

€2,50- pp

Ingrediënten:

- 3 blaadjes gelatine
- 1 tl vanille aroma
- 500 ml slagroom
- 50 gram suiker
- 5 passievruchten

Laat de blaadjes gelatine even weken in koud water.

Schenk de slagroom in een pannetje. Voeg de suiker en 1 tl vanillearoma toe. Verwarm dit tot het net niet kookt en laat het dan 10 minuten zachtjes tegen de kook aan verwarmen.

Haal de pan van het vuur. Knijp de gelatine uit en meng dit met een garde door de warme room.

Schenk de vulling in de glaasjes en laat dit minimaal 3-4 uur opstijven in de koelkast.

Voor het serveren: snijd de passievruchten doormidden en schep het vruchtvlees op de panna cotta. Serveer meteen.

“Ben je wel eens in Beijum geweest dan?!”

Zelf een bewonersvereniging oprichten, waarom is dat zo nuttig en aangenaam?

Is Bewonersvereniging Mudaheerd in Beijum een bloedserieuze belangenvereniging om op te komen voor de rechten van huurders, de toezichthouder die waakt voor orde en netheid in het gebouw? Een gezellig uit de hand gelopen vriendengroepje, een warme actiegroep in de strijd tegen de sneue individualisering van de samenleving? Of toch stiekem een soort sociaal vangnet voor de wat meer teruggetrokken student die net begint?

“Alle antwoorden zijn goed! En we kunnen het alle huurders van Nederland van harte aanraden! Bij Lefier vinden ze het alleen maar positief; ze helpen je ook graag op weg, met spullen, advies bij ingewikkelde, administratieve kwesties of gewoon even vlug wat praktisch overleg. Altijd doen, zeggen wij!”

Over de Groningse woonerfwijk Beijum lopen de meningen sterk uiteen. Wat ambtenaren een autoluwe woonerfwijk noemen, heet in de volksmond ook wel ‘bloemkoolwijk’. Omdat de straten en zijstraten niet netjes recht en evenwijdig zijn, maar eigenwijs alle kanten op kronkelen, als een soort bloemkoolroosjes aan een stam: de paar hoofdverkeerswegen van krul naar krul. Google Maps aan, als je er op bezoek moet.

Een fijne, speelse buurt met veel meer groen dan gewoonlijk. Toch hoor je ook wel eens: “Dat is toch vooral een saaie achterstandswijk?” Of: “Beijum? O jee. Je kon zeker geen kamer in de stad krijgen?” De studenten en oud-studenten Inge, Esther, Marrit, Daan en Thijs van Bewonersvereniging Mudaheerd kunnen niet wachten om de hardnekkigste misverstanden weg te nemen. Iemand zegt het zo: “Ja, je bent de eerste paar dagen wel eens de weg kwijt, het is even zoeken als je keurige, maar saaie kaarsrechte straten gewend bent. Het voornaamste is dat ik me er nu prima thuis voel! Veel bomen en plantsoenen, autoluw, de natuur lekker dichtbij. Als iemand zomaar iets negatiefs over mijn wijk zegt, vraag ik altijd: “Ben je wel eens in Beijum geweest dan?!” Esther vult aan: “Ik vind het hier fijn. Ik ben opgegroeid op het platteland, in Drenthe. Lekker stil, veel ruimte om je heen. Ik zou er niks voor voelen om in het centrum te wonen, met al die studenten. Haha!”

De bewonersvereniging is bedoeld voor bewoners van een complex met studentenwoningen in de Mudaheerd. Ergens tussen de meer standaard gezinswoningen in. Er zijn zo’n 25 ‘eenheden’ voor in totaal 46 huurders. Elk huis is weer net even anders: je hebt er kamers, appartementen voor 2 of 3 personen waar je de keuken en badkamer deelt en complete studio’s voor 1 bewoner.

Tegenwoordig kun je er als student alleen terecht met een ‘campuscontract’. Dat wil zeggen: je woont er tijdens je studie, daarna vertrek je weer. Inge, Esther, Marrit, Daan en Thijs zijn nog van voor die regeling, zij mogen voorlopig blijven ook als ze niet meer studeren.

Geen van allen vinden ze de fietsafstand naar het centrum iets om je druk over te maken. Valt overigens reuze mee (ook weer zo'n vooroordeel van niet-Beijumers): "Het is een dik kwartier fietsen, met wind tegen misschien 20 minuten; precies goed! Zelfs wel lekker soms, even weg van de drukte. We doen ook veel met de bus. Die stopt hier voor de deur. De winkels van Beijum zijn op loopafstand, we hebben hier alles wat we nodig hebben."

Het woongebouw zelf, daar hebben ze een soort haat-liefde verhouding mee. Dat wil zeggen, wat het uiterlijk betreft. Binnen is er slechts sprake van pure liefde, je kunt er immers zelf iets heel moois van maken. En dat hebben ze alle vijf gedaan. "Tsjja, het is uit de Jaren '80 hè. Toen vonden ze dit dus mooi. Deuren in de primaire kleuren rood, geel, groen en blauw. De architectuurprijs zal het gebouw niet winnen. Marrit en Esther hebben net een nieuwe deur; ze stelden nog voor om een keer een roze deur te doen, maar daar wilde de projectleider van Lefier niet in mee. Snappen we ook wel, het moet natuurlijk toch een eenheid blijven. Ook al is het niet helemaal onze smaak."

Veel andere dingen krijgt de bewonersvereniging in overleg met Lefier wél voor elkaar. Ze benadrukken meteen dat het ook geen belangenvereniging is tegen Lefier, maar met Lefier. "In veel dingen trekken we samen op. Is er bijvoorbeeld overlast van één van de bewoners en andere ondervinden daar duidelijk hinder van, dan schrijven we samen met Lefier een vriendelijke brief. Dat werkt toch beter dan wanneer je als buurman of buurvrouw boos aanklopt, het krijgt wat meer gewicht. Bovendien: niet iedereen durft er zelf iets van te zeggen, dat begrijpen we. Van een onduidelijk rommelhok hebben we een bar voor de bewoners gemaakt. Zelf een barmeubel en een tafel getimmerd, met toestemming van Lefier. Het is er twee keer per maand heel gezellig. Knus, want het is maar 10 vierkante meter. Het bestuur neemt drankjes en snacks mee."

Wat doet de Bewonersvereniging nog meer? "We organiseren allerlei activiteiten. De basis was het contact met Lefier, maar we doen eigenlijk veel meer. Een barbecue in de tuin bijvoorbeeld. Echt niet alleen dingen voor onze 'eigen' bewoners, ook wel voor de hele buurt rondom. In september is er een Milieustraat voor acht straten in dit deel van de wijk, in totaal 1.500 huishoudens."

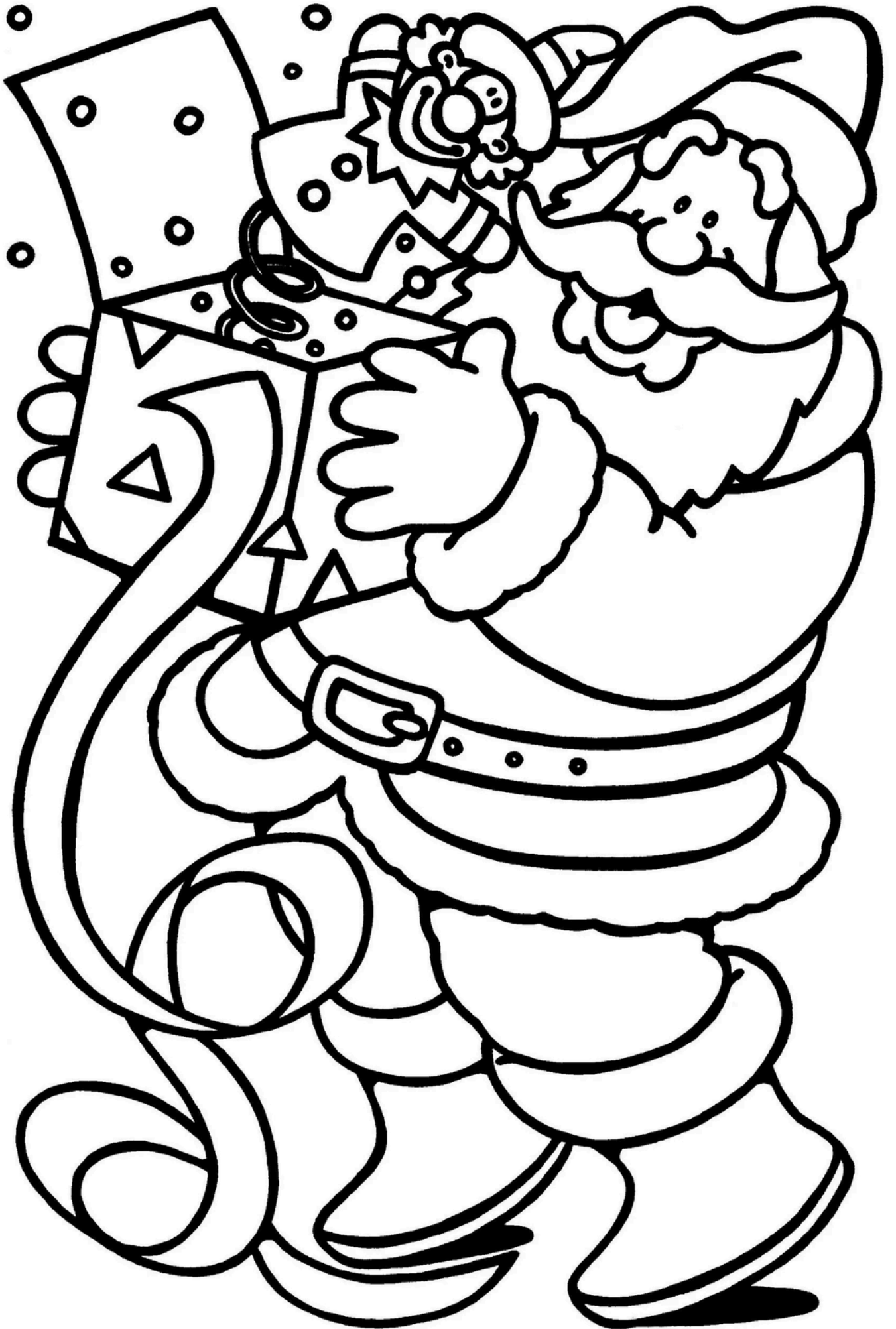
Sociaal schakelpunt

"Het belangrijkste vinden we onze rol van sociaal schakelpunt. Tussen bewoners onderling en tussen bewoners en Lefier. We mikken op meer sociale cohesie. Bij nieuwe bewoners gaan we altijd even langs. Die vinden dat heel prettig, zeker als ze net nieuw zijn in Groningen. Zo proberen we iets te doen aan de individualisering van de samenleving. Zeker onder studenten is er best veel (verborgen) eenzaamheid. En er wordt wat meer gemopperd, op alles en iedereen. De appgroep die we hebben, was vroeger een positief gestemde vriendenclub, nu krijgt het soms wat weg van een klachtenlijn. Ook daar willen we iets aan doen. Het is heel belangrijk om samen initiatieven te nemen, überhaupt iets te ondernemen."

Je moet het gevoel hebben: er wordt wat gedaan hier! Dat is toch heerlijk! We hebben nu 14 leden, we hopen dat het er meer worden. In het verleden werd je automatisch lid bij het tekenen van een huurcontract, maar de regels zijn veranderd. Nu is het je eigen keuze om lid te worden. Wij zouden zeggen: altijd doen! Je krijgt er geen spijt van. Al kunnen we ons best voorstellen, dat er een drempel is om je bij een stel wildvreemden aan te sluiten. Maar je zult zien: samen staan we sterk en bovendien hebben we onderweg veel plezier. Het mooie is: je hoeft niet bij een bepaalde studie of kring te horen. Iedereen is welkom, alleen je adres telt. Je woont hier."

Voorzitter Inge vat het hele verhaal perfect samen, in maar vier woorden. Ze wil niks weten van het woord 'wildvreemden' om je bij aan te sluiten: "Iedereen is mijn buur!"

Wijkrestaurant De Duindoorn – 5 sterren voor gezelligheid

Waar zijn we? De begane grond van studentencomplex Dragant aan de Duindoornstraat in de Groningse wijk Selwerd. Het is even zoeken, maar dan heb je ook wat. Je komt er vanaf de drukke fietsroute naar de Zernike Campus (waar ook veel Pieterpad lopers vanzelf langskomen), door de prachtige achtertuin. Of aan de voorkant even doorlopen langs de uitnodigende beachvlaggen met: Wijkrestaurant DE DUINDOORN, eten, drinken, leren, werken en gezelligheid. Iedereen uit de wijk is van harte welkom. Dat onderstreept beheerder Jan van Bergen – één en al energie en enthousiasme – maar wat graag; hij gaat onder andere stunts met Warme Wijkmaaltijden op woensdag en donderdag, voor prijzen waarvan je van je stoel valt. Omdat ze zo meevallen.

Heerlijk eten voor weinig

Ga maar na: de 'Warme Wijkmaaltijd' van woensdag houdt in: stipt om 6 uur aan tafel, een heerlijk dagmenu voor precies 4 euro. Toetje erbij? Nog eens 1,50. Het kan van alles zijn: nasi speciaal, pastagerecht, aardappelschotel uit de oven, Spaanse paella, kruidige stoofpot of winterse stampot met zelfgemaakte gehaktbal. Op de vaste donderdag wordt het al wat prijziger: € 12,50 voor een wat luxer driegangenmenu. De andere dagen van de week hoef je ook al geen lening af te sluiten om eens lekker buiten de deur te eten. Er is een uitgebreide lunchkaart voor de grote en de kleine trek. Duurste bestelling die we op de kaart konden vinden: € 7,50 voor een wrap gerookte zalm met mosterdsaus. Waar kan dat nog, in 2024?

Geen wonder dat er steeds vaker nieuwe gezichten opduiken in De Duindoorn. "We merken dat het als een lopend vuurtje rondgaat, van mond tot mond. Heb je hier een keer gegeten, dan vertel je aan je burens of collega's: daar moet je zijn! Leuk, lekker en . . . gezellig."

Win-win situatie

De Duindoorn is er niet in de eerste plaats om (veel) winst te maken. "We zijn geen keiharde horeca, waar elke euro telt. We huren de ruimte onder gunstige voorwaarden van Lefier, we krijgen wat steun van de gemeente en van de wijkvernieuwers van Stichting Sunny Selwerd, er werken stagiaires van WerkPro mee. Nu ook een doof meisje met een werkervaringsplek via 's Heeren Loo, dus we leren nu ook gebarentaal (Bijvoorbeeld Mmmmm, lekker zeg!) en we bieden onderdak aan jongeren met allerlei uitdagingen, om ze via praktijkervaring naast hun school op een mooie manier op het rechte pad te houden. Het betekent ook dat gasten soms even geduld met ze moeten hebben. We zijn geen sterrenrestaurant waar je op je strepen kunt gaan staan. Willen we ook niet!"

Jan zit nog vol plannen. In de tuin met stoere, lange picknicktafels ("morgen is er een barbecue voor de studenten die hierboven wonen") staat een antieke bakfiets. "Daarmee gaan we in de buurt koffie, thee en soep rondbrengen. Heb je een feest of festival? Wij komen langs voor de catering. We houden het klein, we gaan niet met dure auto's rijden naar verre bestemmingen. Lekker lokaal."

Het (T)huisverhaal over de Duindoorn verscheen op 17 september 2024.

Jan is al zijn hele leven bezig met lekker eten en goede voeding. Bij industriële maaltijdverstrekkers, in de catering, in kleine restaurantjes, als ontwikkelaar van nieuwe producten, als sfeermaker. Voornaamste belang van Jan aan in De Duindoorn: "Het moet hier knus en gezellig zijn. Voor de gasten en onderling." Onderling wil zeggen: de vrijwilligers met een afstand tot de arbeidsmarkt (participatiebaan of basisbaan) en de twee vaste medewerkers sinds het eerste uur: Denise en Thijs. Denise is er al sinds 2019, zo'n 15 uur per week. "Ze is onmisbaar." De dik 2 meter lange Thijs loopt vooral warm voor gebak en patisserie. Je ziet het aan de grote posters op de ramen met 'Taarten van Thijs'. Jan veert weer op: "Thijs is zo dol op dat deel van de horeca, dat hij een cursus gaat doen op de culinaire vakschool. Dat eindigt met een stage van 10 weken bij een bakker. Als hij straks zijn diploma heeft, ben ik hem natuurlijk zo kwijt hier! Geeft niks, doorstroming is ook gezond."

Over gezond gesproken: naast gezelligheid wil Jan de studenten ook graag gezond eten bieden. "Weet je, studeren is toch ook een soort topsport! Ik kan me voorstellen hoe zwaar het kan zijn. Dan moet je goed eten. Studenten kunnen hier ook lekker rustig werken met een laptopje. Ik heb speciaal overal stopcontacten laten maken. Ik krijg ook alle medewerking van Lefier! Als ik iets nodig heb, hoef ik maar aan de bel te trekken en Lefier regelt het of helpt mee om een oplossing te vinden. Straks krijgen we bijvoorbeeld ook betere beachvlaggen en permanente wegwijzers om nog beter de aandacht op het restaurant te vestigen."

Jan is al zijn hele leven bezig met lekker eten en goede voeding. Bij industriële maaltijdverstrekkers, in de catering, in kleine restaurantjes, als ontwikkelaar van nieuwe producten, als sfeermaker. Voornaamste belang van Jan aan in De Duindoorn: "Het moet hier knus en gezellig zijn. Voor de gasten en onderling." Onderling wil zeggen: de vrijwilligers met een afstand tot de arbeidsmarkt (participatiebaan of basisbaan) en de twee vaste medewerkers sinds het eerste uur: Denise en Thijs. Denise is er al sinds 2019, zo'n 15 uur per week. "Ze is onmisbaar." De dik 2 meter lange Thijs loopt vooral warm voor gebak en patisserie. Je ziet het aan de grote posters op de ramen met 'Taarten van Thijs'. Jan veert weer op: "Thijs is zo dol op dat deel van de horeca, dat hij een cursus gaat doen op de culinaire vakschool. Dat eindigt met een stage van 10 weken bij een bakker. Als hij straks zijn diploma heeft, ben ik hem natuurlijk zo kwijt hier! Geeft niks, doorstroming is ook gezond."

Over gezond gesproken: naast gezelligheid wil Jan de studenten ook graag gezond eten bieden. "Weet je, studeren is toch ook een soort topsport! Ik kan me voorstellen hoe zwaar het kan zijn. Dan moet je goed eten. Studenten kunnen hier ook lekker rustig werken met een laptopje. Ik heb speciaal overal stopcontacten laten maken. Ik krijg ook alle medewerking van Lefier! Als ik iets nodig heb, hoef ik maar aan de bel te trekken en Lefier regelt het of helpt mee om een oplossing te vinden. Straks krijgen we bijvoorbeeld ook betere beachvlaggen en permanente wegwijzers om nog beter de aandacht op het restaurant te vestigen."

Het zit in de familie

Er is nog een link met topsport. Bij Jan thuis. Want hij is toevallig ook nog eens de vader van FC Groningen talent Thom van Bergen: "Rugnummer 26! Dus ik weet van dichtbij hoe belangrijk gezond en goed eten voor je is, of je nu voetballer, student of buren in Selwerd bent."

Wil je meer weten over de voorgeschiedenis van de Duindoorn? Lees dan het volledige artikel op de website:

<https://www.lefier.nl/thuisverhalen/wijkrestaurant-de-duindoorn-5-sterren-voor-gezelligheid/>

Andries uit Foxhol woont tijdelijk in zijn eigen kerstdorp

Natuurlijk, het mooiste kerstdorp van Europa vind je in Rovaniemi, Fins Lapland. Het heet Santa Claus Village; bijna het hele jaar ligt er een dik pak sneeuw; het verhaal gaat dat de kerstman er woont en werkt. Wat bijna niemand weet: de huurwoning van Andries Rudolphie aan de Pluvierstraat in Foxhol (Midden-Groningen) is misschien wel een goede tweede. Het begon met een bescheiden kerststal op een bijzettafeltje. Gezellig, niks bijzonders. Maar Andries wilde méér. Intussen zijn we al zó ver, dat wijkbeheerder Trienko Aslander een tip gaf: "Dit moet je zelf gezien hebben, om het te geloven!"

Andries heeft van de sport om leuke kerstversiering in huis te halen zijn belangrijkste hobby gemaakt. En dat zie je. Bij hem is die sport 'topsport' geworden. De pret begint al bij de voordeur. Voordat je aanbelt, kun je nog kiezen voor een druk op de knop bij een 1.60 meter hoge kerstman in vol ornaat. Die begint dan met een diepe stem 'Jingle Bells' te zingen, terwijl hij vrolijk met zijn heupen wiegt. In de hal kom je langs de eerste besneeuwde kersthuisjes. Andries vertelt: "Nooit plastic hoor, ze zijn altijd gemaakt van echte steen, anders komen ze er bij mij niet in!" Nog steeds in de hal: een 1.80 hoge, klassieke sneeuwpop met kleine lichtjes eromheen, naast een vanbinnen verlichte kerstman. Dat is dus al kerstman nummer twee. En we zijn er nog lang niet.

De woonkamer is het hoogtepunt van de rondleiding. Het bankstel ligt tijdelijk op zijn kop in de keuken. Dat heeft plaats moeten maken voor een compleet miniatuur kerstdorp, verdeeld over vier lage tafels. Er staat een mooi versierde kerstboom naast, houten sprookjesfiguren uit bekende kerstverhalen en Disney-films, natuurlijk nog wat meer grote en kleine kerstmannen, op de grond, aan de muur of abseilend met een bewegend mechaniekje vanaf het plafond. Bij de deur naar de hal twee manshoge straatlantaarns, met achter het glas van de lantaarn een eeuwigdurende sneeuwbus op een windmolen met draaiende wieken. Overal gebeurt wat, je komt ogen en oren tekort.

Op de tafels is er een deel met een winters dorpsgezicht: kerk, huisjes en villa's, een paar straatjes, een plein en natuurlijk een dikke laag kunstsneeuw. Daar heeft Andries altijd een grote zak van op voorraad. Op een ander stuk van de tafels draait een complete kermis, met attracties als draaimolens en antieke zweefmolens. Alles beweegt, gaat rond, knippert feestelijk en er komt geluid of muziek uit. Dus je hoort wel een paar kerstklassiekers door elkaar heen. Word je daar nou niet zenuwachtig van, Andries?

Nee hoor, ik word er juist heerlijk rustig van! Ik kan er uren op mijn gemak naar kijken. Dat doe ik eigenlijk liever dan tv-kijken. Soms kom ik moe thuis, dan ga ik eerst nog even slapen, daarna laat ik alles gerust de hele avond en een deel van de nacht doordraaien en branden. Ik kan er niet genoeg van krijgen. Een heel vredige liefhebberij, toch? Eerlijk is eerlijk: ik ben wel flink veranderd in de loop der jaren, hoor. Veel kalmer geworden. Toen ik jonger was, was ik soms geen lieverdje. Ik kon me over dingen enorm opwinden, was ook wel te driftig; je kon gemakkelijk ruzie met me krijgen. Tot een moment waarop ik van de politie de keus kreeg: of verplicht naar een agressietraining, of een tijdje de cel in. Die keus was niet zo moeilijk!”

Het project Kerstversiering is nog lang niet ‘af’ als het aan Andries ligt. Er komt ieder jaar een nieuw onderdeel bij; zo groeit het langzaam door. Daarvoor stroopt Andries geduldig kerstwinkels als Intratuin en Tuinland af. Zijn laatste aanwinst is de zingende kerstman bij de voordeur, ook gevonden bij een tuinwinkel. Eerst dacht Andries nog dat die automatische Santa Claus bij de vaste winkeldecoratie hoorde, maar je bleek hem ook te kunnen kopen. “Niet goedkoop natuurlijk, zo’n automaat. Ik kan wel zeggen dat een groot deel van mijn geld op gaat aan bijzondere kerstspullen. Het is nu intussen zó veel geworden, dat ik al eind november met de voorbereidingen begin. Half januari doe ik alles weer netjes in dozen. Dat is nog meer werk dan het opbouwen. Volgend jaar wil ik ook uitbreiden met flink wat kerstverlichting buiten. En dan niet te bescheiden; ik wil lekker groot uitpakken. Misschien moet ik Lefier wel om zonnepanelen gaan vragen, anders kan de elektriciteitsmeter het niet meer bijbenen!”

Andries wenst iedereen Fijne Feestdagen. Ook al houd je het zelf thuis – heel gewoon – bij maar één kerstboom met ballen en wat lampjes!

Het (T)huisverhaal over Andries verscheen op 16 december 2024.

